

Eva S. Kreslin, direktorica Male ulice

ŠE VEDNO JE ENTUZIASTIČNA kot pred 10 leti

Eva Kreslin in
»njena« Mala ulica
praznujeta 10.
rojstni dan.

»Mala ulica je javna dnevna soba za mlade družine.«

Po izobrazbi ekonomistka, magistrica poslovnih ved in mediatorica, v srcu žena in desna roka glasbenika, po duši človek z izrazitim čutom za socialne in družbene odnose med ljudmi, v bistvu pa mama treh otrok, ki išče ideje, kaj početi z njimi, da bi bilo zanimivo, pa še malce poučno – tako zanje kot zanjo. Vse to se je prepletalo v življenju Eve S. Kreslin, ko je v njej začela zoreti misel o ustanovitvi centra, v katerem bi se dogajalo. Od takrat do rojstva Male ulice je preteklo kar nekaj Ljubljance, a Eva se ni dala. Vztrajala je in tudi zato lahko »njena« Mala ulica v teh dneh praznuje 10. obletnico delovanja.

»Dati telefon v roke malčku je vsaj tako škodljivo kot cigareta,« pravi Eva.

■ Kako nekomu, ki ne pozna Male ulice, predstavite vaš center?

Mala ulica je na kratko javna dnevna soba za mlade družine. Poleg igralnice in kavarnice, kjer starši lahko v miru popijejo kavico, medtem ko se otroci igrajo ali ustvarjajo v eni od naših 'delavnic', izvajamo celo vrsto podpornih programov za mlade starše. Za mamice na porodniškem dopustu so rezervirani dopoldnevi, ko se lahko vključijo v pedokinetiko, poporodni pilates, skupinski Klepetek z družinsko terapevtko, Malo šolo psihopatologije, program Neverjetna leta za dojenčke ali celo individualno svetovanje. Mnogo mamic pride k nam samo na klepet in kavico z drugimi mamicami, saj je okolje Male ulice prijetno, druga drugi pa z nasveti, izmenjavo izkušenj in izzivov olajšajo dušo in starševske skrbi.

■ Kako pa poskrbite za starše in malo starejše otroke?

Za otroke od tretjega do osmega leta starosti imamo program Neverjetna leta, učinkovit pripomoček za preprečevanje in zdravljenje vedenjskih težav otrok. Starši se učijo uporabljati načela teorije socialnega učenja, ki temeljijo na sodelovanju, otroke pa se prek igre, pesmi in plesa učijo socialnih veščin, na primer reševanje konfliktov ali navezovanje stikov ter uravnavanje čustev, v prvi vrsti obvladovanje jeze.

■ Kam z otrokom med počitnicami?

V Mali ulici se med počitnicami bolj posvečamo šolarjem od 1. do 5. razreda osnovne šole. Zanje organiziramo počitniško varstvo na kar štirih lokacijah – v družinskem centru, v gozdu, na našem vrtu in v zavetišču za živali. Sploh se veliko ukvarjamo z gozdno pedagogiko, tedensko postavljamo gozdno pot v enem od ljubljanskih gozdov, izdajamo različne publikacije, ki staršem ponujajo preproste ideje za igro z otroki doma ali v naravi.

■ Praznujete 10. obletnico delovanja. Kako ste se v tem desetletju spremenili?

Mala ulica je iz začetne ideje – ponuditi prijeten prostor za igro otrokom in staršem – prerasla v prostor, kjer starši lahko prejmejo celovito podporo pri negi in vzgoji otrok. Še posebej smo programe psihosocialne pomoči okrepili med pandemijo, žal pa so njene posledice takšne, da bomo dejavnost morali razširiti. Delujemo predvsem preventivno, pa vendar ni zanemarljiv delež staršev oziroma otrok, ki jim učinkovito pomagamo pri reševanju že nastalih težav. Pomembno je, da lahko k nam pride kdor koli, brez napotnic in birokratskih postopkov. Žal nismo povsem brez čakalnih vrst, saj je družin še vedno več, kot imamo zanje mest, pa vendar se potrudimo, da na vključitev ne čakajo dolgo. Program Neverjetna leta izvajajo tudi na psihiatričnem oddelku pediatrične klinike, pa nekateri centri za

socialno delo, zdravstveni domovi in svetovalni centri, vendar starši raje pridejo v Malo ulico, saj nimamo stigme 'institucije'.

■ Imajo vaši obiskovalci zdaj kaj drugačne navade kot pred desetletjem?

V zadnjih letih se je strašansko razmahnila uporaba telefonov in ipadov. Čeprav v Mali ulici odsvetujemo uporabo telefona v igralnici, pri čemer smo bolj ali manj uspešni, v javnosti opažam starše, ki se s telefonom zabavajo mnogo dlje kot z otroki. Še huje – pogosto dajejo telefone v roke malčkom in celo dojenčkom, 'da jih zamotijo'. Tako početje je vsaj toliko škodljivo, kot če bi otroku ponudili cigareto. Žal se posledic elektronskih naprav za razvijajoče otroške možgane ne zavedamo. V Mali ulici poskušamo starše spodbujati, da z otroki čim več časa preživijo v naravi, kar ne stane nič, prinaša pa mnogo koristi.

■ Kaj pa vi osebno? Kakšna je razlika med Evo leta 2013 in zdaj?

Še vedno sem vsaj toliko entuziastična kot ob odprtju Male ulice. Z ekipo sodelavcev, ki se je v desetih letih močno razširila, se ves čas obračujemo, raziskujemo in iščemo nove izzive, ki bodo izboljšali življenje mladih družin. Resnično sem ponosna, da mi je uspelo zbrati zagnane, dobro izobražene, ustvarjalne in našemu poslanstvu izjemno predane ljudi, od katerih se tudi sama učim in rastem. Leta 2013 sem imela doma že tri najstnike, če pa bi imela to znanje, ki ga danes ponujamo staršem v Mali ulici, deset let prej, ko sem imela tri predšolske otroke, bi imela danes verjetno kako gubico manj.

■ Pa ste prej, ko so bili še mlajši, svoje otroke kdaj pripeljali v Malo ulico?

Ideja za Malo ulico je zrasla prav iz moje osebne potrebe po prostoru, kjer bi se lahko imela prijetno sama, skupaj z dojenčkom in malčico. Žal je od ideje do uresničitve preteklo toliko let, da niti moja najmlajša ni dočakala odprtja v letih, ko bi bila Mala ulica še zanimiva zanjo. Sem pa vseeno vesela, da Mala ulica je, in morda bo nekoč prav prišla mojim vnukom. No, za to je še čas, moji otroci so resda vsi že polnoletni, a vendar še toliko mladi, da o otrocih za zdaj še ne razmišljajo.

■ Vaš mož je Vlado Kreslin? Kdaj tudi on zaide v Malo ulico?

K 'meni v službo' pride bolj poredko, zato pa je Mala ulica za domačo mizo praktično vsak dan. Včasih samo kaka zabavna dogodivščina, spet drugič bolj ali manj rešljivi problemi. Njegovi pogledi in nasveti so izjemno dragoceni, saj na moje izzive gleda neobremenjeno, zunaj okvirov, ki mene omejujejo. Tako kot sem jaz njegova 'zunanja sodelavka' pri snovanju nove glasbe ali koncertov, bi tudi jaz Vlada lahko mirno označila kot zunanjega sodelavca Male ulice.

Alenka Žavbi

»Moj mož Vlado Kreslin je naš zunanji sodelavec brez honorarja.«

»Če bi bila Mala ulica postavljena prej, bi imela kakšen siv las manj,« smeje se priznava.